

לוח וגיר

קיבוץ גבים

2 במרץ, 2012

ח' באדר, תשע"ב

לגדי היקר !

מילה למילה נשזרת,
הערכה עם הכרת תודה נמהלת,
הזכות להיות לעזר בחלקנו נפלה,
ואתה רב החובל של הספינה,
הצלחת במיומנות מדהימה,
לקחת אותנו למקומות קסומים.

הראית לנו שאפשר לעבוד ולעשות חיים,
וגם בסופות ידעת לנווט ולהרגיע,
לא נתת לכל מיני רוחות להשפיע,
הנהגת אותנו בכל מיני מצבים,
היית לנו משענת ואוזן קשבת, איש נדיר ומקסים.

וכאן המקום לומר לך, **גדעון**, מילה אחת ויחידה,
מילה קטנה לאיש ענק עם נוכחות וכוונה.
תודה !

בכל אירוע אתה עומד שם בשקט בין הצללים,
בעשייה חרישית מתאמץ ודואג לרווחת התושבים.
זה מחמם את הלב לדעת בבטחה שישנם אנשים שנותנים מעצמם בלי שום תמורה.

אז באמת נאחל ומכל הלב,
שתצליח בכל אשר תפנה,
שהיושר והאמינות ימשיכו ללוות אותך,
שתמשיך להיות אדם כל כך מיוחד היודע לשלב,
בין תבונה לרגישות,
בין מקצועיות לחברות,
זו זכות גדולה איתך לעבוד
ולנו בהחלט ניתן הכבוד.
מאיתנו באהבה

צוות המלחים שלך – **אורית ומירב**

משולחנו של מנהל הקהילה

ניצן ובוועד למועמדות

בהמשך להודעת הנהלת הקהילה 02/12 על פניית ניצן ובוועד, אני שמח לבשר על התחלה רשמית של מועמדותם – החל מה-01 במרץ.

בוועד, ניצן - מאחלים לכם קליטה נעימה ומוצלחת!

החלטות האסיפה (20.02.12)

מינויים

צוות תרבות: אושר צוות תרבות. ההרכב כולל: צלילה צח (רכזת תרבות), עידו ארד, גדי צחר.

ועדת פנסיה – השלמת הרכב: שני המועמדים אושרו להשלמת ועדת פנסיה: יאיר הררי & גונן סמיד.
על-פי החלטת האסיפה 09/11 (10.08.2011) יאיר וגונן יכהנו במקביל גם כחברי הנהלת קרן מילואים.

תקציב 2012

תקציב 2012 אושר.

אשרור שנתי של הנהלות הקיבוץ

האסיפה מאשרת לשנה נוספת את ההנהלות הבאות:
הנהלת הקהילה

אבי קדוש (מנהל קהילה חיצוני)

1. אושרת אושרי
2. חנה ניר
3. צלה לוי
4. חגי צח
5. אוסי שוליס
6. אליסה שחם
7. שושי קולטין.

הנהלת העסקים + ועד מנהל של הגופים הבאים: "גבים חקלאות ותעשייה"; "גבים אחזקות"; "יזמות פרויקטים ושירותי ניהול גבים"; נכסים גבים, אגש"ח בע"מ":
איתמר ברטפלד (יו"ר חיצוני)

1. איציק חסון (מרכז משק)
2. גילה מזרחי
3. רינת אלבז
4. צוקי סלע
5. אופיר קולטין
6. נעמי קוצר
7. חנה ניר (נציגת הנהלת הקהילה)

אשרור עבודה עם משרד רו"ח BDO

האסיפה מאשרת המשך עבודה עם משרד רו"ח BDO.

שבת שלום!

התנצלות

אני רוצה להתנצל בפני אלקה חברוני על משפט אחד בראיון שיצא מהקשרו וכאשר הובא לדפוס קיבל משמעות שונה ממה שאלקה התכוונה או ממה שאני הבנתי.

לא הייתה לי כל כוונה לפגוע באלקה ועמך הסליחה.

סימונה

תיקון לנאמר עלי בראיון ל"לוח וגיר" של שבוע שעבר

בראיון שסימונה ערכה לי נפלו כמה טעויות כנראה כתוצאה מאי הבנה.

אך לא הייתי נזעקת כל כך אילמלא מופיע המשפט: "הקבוץ לא כל כך רלבנטי לחיי"- כי גם לו הייתי חושבת כך, לא הייתי מציינת זאת, ונכון הוא שהיו לי הרבה קשיים בקבוץ בפרט לאחר לכתו של מוני, אך לא הייתי מעלה על דעתי לירוק לבאר שאני חלק ממנה כבר כמעט 20 שנה ועידן 15 שנה. כשקראתי את המשפט הרגשתי כאילו קיבלתי חבטה מתחת לחגורה ואני מניחה שזו הייתה הרגשתם של חלק מחברי הקבוץ.

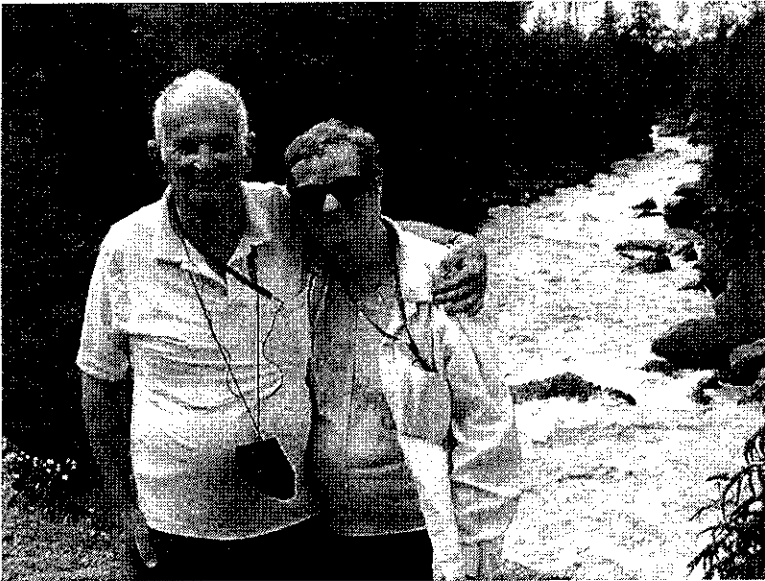
התגובה המדויקת לשאלתה של סימונה, איך אני רואה את המשך חיי בקבוץ, הייתה, כי נושא המשך חיי בקבוץ אינו רלוונטי (הסיבה- יש לנו הסדר השארות בקבוץ עד סוף לימודי עידן בתיכון) ומלכתחילה הסכמתי להתראיין, בתנאי שלא תעלה את נושא הקבוץ.

כאחת שעסקה רוב חייה בנסוח מכתבים בעברית ותרגום משפות זרות ולהיפך אני מאד רגישה לבחירת המלים המתאימות ומכירה בחשיבותה וערכה של המילה הכתובה, כאשר כל שינוי קטן עלול להטות את משמעותה כפי שלצערנו קורה רבות בתקשורת, ולכן הרגשתי צורך להבהיר את הנושא.

אלקה חברוני

ראיון עם יעל ויגאל סמיד

- ספרו לי על עצמכם, ככל שתבחרו:

יגאל: נולדתי בתל-אביב. בגיל 3 עברנו לגור שנה ב"נטעים" ומשם עברנו להרצליה. מאז ועד לסיום לימודי בתיכון גרתי בהרצליה. הייתי חבר תנועה ב"נוער העובד". כשהייתי בכתה ט' הוקמה "מסגרת" שהיתה אמורה להיות "קדם גרעין". אלינו (להרצליינים) צרפו את הקבוצות בגילנו מכפר-

סבא ונתניה. בכיתה י', עוד לפני שהועידו אותנו לגבים, המסגרת שלנו הייתה במחנה עבודה בגבים... מגורינו במחנה העבודה היו בצריפים שליד בית הביטחון (לא בצריפונים הקטנים שנערך בהם השיחזור).

מאוחר יותר איחדו אותנו עם קבוצה מ"מקווה ישראל", שהגדירו את עצמם כגרעין "לפיד" (על שם ארבעת הצנחנים שנספו באסון מעגן, שארע ב-29 ביולי 1954: ליובה (אריה) פיכמן, פינצ'י שלום, יהודה אחישר, דב הררי). שם הגרעין נשאר כזה גם אחרי האיחוד.

בתחילת י"ב (בטרם היה בידינו המידע לאיזה קיבוץ נלך), ערכנו הכרזת גרעין רשמית בארז. מנינו מעל 100 חברים. התגייסנו לצבא ביולי 1956. הטירונות היתה ב"מחנה 80". בתקופה זו הטירונות הייתה כמעט ללא יציאות הביתה (שבת ראשונה יצאנו ואח"כ רק לאחר חודש וחצי יצאנו שוב). בתום 3 חודשים הגיעה לנו חופשה "רגילה" (-תלת חודשית), אך הודיעו לנו שלא נצא. חשבנו שעובדים עלינו, טירונות וכו'... תוך זמן קצר הגיעו אלינו מילואימניקים, והסתבר שצה"ל בהכנות

למבצע "קדש" (1956). אנחנו יצאנו לסדרה שנמשכה מספר שבועות במלחמה ואחריה. בתום הסדרה נשלחנו ל"נוה-איתן" לשנת נח"ל. היחסים עם הקיבוץ לא היו טובים. בשלב מסויים הגיעו אלינו מהתנועה והציעו לנו לבחור בין מספר אלטרנטיבות להגשמה, ביניהן גבים. אנחנו החלטנו: "גבים". אז התחילו קשרינו עם גבים. מודה היה המקשר שלנו, ומהגרעין יצאו משלחות להכיר את גבים. מ"נוה-איתן" עברו הבנים לאימון מתקדם בגדוד 88 (שאח"כ שונה לגדוד 50) בצומת ביל"ו, והבנות עברו לגבים.

בשנת 1958 הגיעו הבנים לגבים לשל"ת מאוחר, ומאז אני כאן. התחלתי לעבוד במטע ובגידולי שדה. בגד"ש הטילו עלי לערוך רישומי עבודה וסיכומים שונים. דודנה היה אז מנהל החשבונות של הקיבוץ. (הכניסו אותו לעבודה שם חודשים מספר לפני כן, לאחר שמנהל החשבונות של הקיבוץ עזב). דודנה היה איש טמפרמנטי והרגיש שעבודה משרדית איננה עבורו, לכן הוא ביקש

להשתחרר משם. לאור העובדה שהצלחתי ברישומי הגד"ש, הוחלט, שאעבור לניהול החשבונות של הקיבוץ כולו. כך החלפתי את דודנה בהנהלת חשבונות, מספר חודשים לאחר שהגעתי לגבים. קיבלתי הדרכה ממנו וממדריך שבא מ"ברית פיקוח". באותו הזמן עבדה שם גם מירוש. בשלב מסויים נכנסה עדנה לריכוז הנה"ח, ואני לקחתי פסק זמן, כדי לעבוד זמן-מה במטעים.

דוביקי, מרכז משק דאז, רצה להקים מערכת תמחיר בגבים. הוא פנה אלי לבצע את המשימה. את נושא התמחיר למדתי בלמידה עצמית ונעזרתי קצת בקיבוצים שהיתה קיימת בהם מערכת תמחירית. בשנת 1964 הדרכתני, לאחר שעות העבודה, קבוצה של גרעין "מירב", מהישוב אזור. (זהו הגרעין של המראיינת).

ב-1967 אושר לי ללמוד ברחובות ב"קורס הבינקיבוצי הגבוה לחקלאות וכלכלה שליד הפקולטה לחקלאות". הלימודים היו אמורים להתחיל בחודש מאי, אך עקב מלחמת ששת הימים (בה שרתתי בגדוד מילואים של הצנחנים), הם התחילו רק אחרי המלחמה. הקורס היה אינטנסיבי מאוד, במשך שנתיים וחצי, כמעט ללא חופשות. חלק מהמקצועות היו בשותפות עם הפקולטה וחלק עצמאיים מטעם התנועה הקיבוצית.

בזמן הלימודים התחתנתי עם יעל, וגון נולד לאחר שנה.

זמן-מה לאחר לימודי יצאתי למילואים. נ"נ שבו נסעתי עלה בזמן סיור על מוקש, נפצעתי בזרועי, והסתובבתי בגבס מסורבל זמן ממושך. בתקופה זו נולד גלעד... עם תום תקופת החלמתי, שבתי לעבודתי בתמחיר.

כשנסתיים המסלול הרשמי של לימודי, אפשרה הפקולטה לבוגרי הקורס הבינקיבוצי, ללמוד לתואר שני. אבל מכיוון שתואר ראשון רשמי לא היה לי, השלמתי, במקביל לעבודה לימודים ובחינות לתואר ראשון יחד עם לימודי התואר השני (מוסמך לכלכלה חקלאית). עבודת ה-M.Sc. שלי הייתה: "כדאיות השקייית חיטה מול הרווית שדות לכותנה בתנאי אי-ודאות". עבדתי על הנתונים של גבים ונעזרתי, בנוסף למנחה שלי באוניברסיטה, פרופ' דן ירון ז"ל, בדין אולמן ובמדריך הפלחה האזורי. ב-1974 נכנסתי לעבוד ב"איחוד הקבוצות והקיבוצים", בריכוז המחלקה לתחשיבים וסטטיסטיקה. בשנה זו נולדה נצה. ריכזתי את המחלקה כשלוש שנים וחצי.

חזרתי מהתנועה וריכזתי במשך שנה את חדר האוכל ואחר כך שבתי להנהלת החשבונות והתמחיר. בשנת 1978 נולד אבנר.

בשנת 1983 יצאתי לעבוד ביחידת המחשב ב"שער הנגב" (יחידה חדשה שהוקמה כשנה קודם לכן) ומאז עבדתי שם. תוך כדי עבודתי שם, גייס אותי יאיר, שהיה מרכז משק, להקים את המערכת החשבונאית של "פולג". עשיתי זאת במשך למעלה משנה, במקביל לעבודתי ב"שער הנגב". אחרי כן שבתי ליחידת המחשב למשרה מלאה.

יחידת המחשב עברה "ידיים רבות" וגלגולים שונים. כל הזמן הזה עבדתי שם עד שהיא נמכרה, כחלק מ"גן תוכנות חשב", לחברה פרטית. לקראת המכירה נערכו צמצומים בחברה ו"צמצמו" גם אותי. למעשה הייתי כבר שנתיים וחצי בגיל הפנסיה.

לאחר תקופה קצרה, בה לא הצלחתי להגיע ל"משבר היציאה לגימלאות", הצטרפתי למועדון "יחידיו". המועדון הזה, הוא דבר נפלא והפעילויות שהוא מספק לגילנו – מדהימות. אני ממליץ בכל

לב, לכל מי שיצא ממעגל העבודה להצטרף למועדון. לנו (לגבים) יש יתרון גדול – אין צורך לדאוג להסעה.

יעל: נולדתי בהרצליה לאחת מהמשפחות הראשונות (אבי ממיסדי הרצליה). הורי נמנו על אנשי העליות השלישית והרביעית. גדלתי בהרצליה, שהייתה אז מושבה נהדרת וירוקה. חצרנו הייתה מוקפת שדות ופרדסים. החברה ברחוב (לא גרנו בשכונה) הייתה רב-גילית: ההפרש היה כ-7 שנים בין הצעיר והמבוגר, ובכל זאת חשנו קשורים אלה לאלה בקשרים טובים.

בכיתה ד' הייתי ב"מכבי הצעיר" והשתתפתי בטקס של פתיחת המכביה הרביעית בהתעמלות ההמונית. בכיתה ה' עברתי ל"נוער העובד". איציק בן-דוד, שמאוחר יותר הגיע לגבים כחבר גרעין לפי"ד, היה מדריך שלי והיה אהוב מאוד על הקבוצה. כשאיציק התגייס לצבא קיבלנו מדריך שלא אהבנו ומרבית ה"חברה", ואני בתוכם, עברנו ל"מחנות העולים". בסוף כיתה ח' היינו במחנה עבודה ב"הגושרים". עם סיום 8 שנות לימוד בביה"ס היסודי, נרשמתי ללימוד בתיכון עירוני ד' בתל-אביב. עקב עומס רב, שנגרם מהלימודים האינטנסיביים והנסיעות היומ-יומיות לתיכון בת"א, פרשתי מהתנועה.

בצבא שירתי בבית ספר לשריון בג'וליס. היה לי כייף שם ואני נזכרת בתקופה הזו בגעגועים רבים. יצאנו מהבסיס הביתה רק אחת לשבוע, גם כי היה כייף וגם המרחק הרב הביתה, השאיר אותנו בבסיס.

אחרי הצבא למדתי ב"סמינר לוינסקי" במגמה למורות לטבע. בשנה הראשונה בסמינר "הלבישו" אותי ב"עבודה המעשית" על כיתה א' כי המחנכת שלי טענה, שאני נראית לה מתאימה לחנך ילדים צעירים. עובדה זו גרמה לכך, שעבדתי במשך שלוש שנים בכיתות א' וב' בהרצליה. אחרי-כן עברתי לגבים בעקבות נישואי ליגאל ב-1968. האמת היא, שמעולם לא העליתי בדעתי את האפשרות, שאגיע לקיבוץ. (על-אף שבצבא תמיד אמרו לי: "רואים לך על המצח שאת קיבוצניקית". מסתבר, שלפעמים אחרים יודעים עליך דברים, שאתה עצמך אינך יודע...)

בראשית דרכי החלפתי את צביה גולן בהוראה, כשהיא יצאה לחופשת לידה. כשגונן היה בן שנה, הציעו לי לעבוד בביה"ס כממלאת-מקום ולא הסכמתי לכך, לכן לימדתי בבי"ס שקמים בשדרות. זמן-מה אחר-כך, כשגלעד היה בן שנה עברתי לעבוד בבית-הספר היסודי "שער הנגב". קיבלתי את כיתה ג' והמשכתי איתם עד שסיימו את כיתה ה'. בסיום אותה שנה יצאתי לרוטציה במטבח בגבים, ואז נצה בתנו הצטרפה למשפחה. זו הייתה תקופת הרוטציות בגבים (אי אפשר היה לעבוד רק בביה"ס, או בכל עבודת-חוץ אחרת. אחרי שלוש או ארבע שנים של עבודת-חוץ חובה הייתה לשוב הביתה לשנתיים של תורנויות במטבח ו/או בבתי ילדים). אחרי כן, חזרתי לבית הספר היסודי בשער הנגב למשך שנתיים, ואז נולד אבנר.

מאוחר יותר יצאתי ללימודי הנדסאות מחשבים במכללת ספיר. עם סיום לימודי, לאחר שנתיים תורנות של שנה נוספת במטבח, ותקופת מה בבתי-ילדים, עברתי לעבוד בהנהלת-חשבונות. בשלב מסוים החלטתי שהנהלת החשבונות זה לא בשבילי והחלטתי לשוב להוראה.

לימדתי חודשים אחדים באולפן לעברית במכללה בשער הנגב ואח"כ עברתי לשדרות לביה"ס רבין בו לימדתי עברית ילדים עולים חדשים, שהגיעו מ"חבר העמים". את עיסוקי האחרון אהבתי מאוד.

יצאתי לפנסיה והצטרפתי ל"יחידיו". שם אני מתעמלת ביבשה ובמים, שומעת הרצאות, נפגשת עם אנשים ומצטרפת לטיולים ולפעילויות השונות.

בנוסף לכך, יגאל ואני משתתפים בחוג האזורי לידיעת הארץ, במכון אבשלום – הרצאות וטיולים, במכון הרצוג – הרצאות. יש לנו כרטיסי מנוי לתאטרון, לקונצרטים ולסינמטק. אנחנו מארחים את הילדים והנכדים בביתנו ומתארחים מידי פעם אצלם. נוסף לכל אלה יש לנו משפחה וחברים, שיש לשמור איתם על קשר. ו... קיים הבית שאותו צריך לנקות.

- גשמע שאתם עסוקים מאד ובכל זאת אשאל, מה עוד אתם אוהבים לעשות בשעות הפנאי?

יעל - אני אוהבת לקרוא ספרים, לפתור תשבצים וסודוקו. אנחנו לא מספיקים כמעט לראות טלוויזיה חוץ מחדשות, בזמן ארוחות הערב, ועוד כמה תוכניות כמו "המקור".

מהו הדבר הכי טוב שקרה לכם בחיים?

יגאל: הילדים והנכדים זה הכיף הגדול.

יעל: שפגשתי את יגאל.

ואולי...תקופת הגימלאות... ככלל, בשנים האחרונות אנחנו מאוד נינוחים, בהרבה פחות מתח של החיים, נמצאים הרבה ביחד ועושים פעילויות רבות ביחד, ללא לחץ, בכיף ובנחת וזה גורם לאושר רב.

- אילו הייתה לכם הזדמנות, איזה דמות הייתם רוצים לפגוש?

יעל - לפגוש את הורי ולשמוע יותר את ההיסטוריה של המשפחה. בעיקר של אמא, שרוב משפחתה נספתה בפולין. אף פעם לא שאלתי אותה על כך. הנושא לא היה אצלי במודעות והיום זה חסר לי. אני לא יודעת כמעט דבר על הניספים ממשפחתה.

על משפחת אבי אני יודעת הרבה יותר כי אבי עלה לארץ ואחריו עוד תמשת אחיו שהכרתי היטב. רובם גרו בהרצליה. הייתי קרובה לבני הדודים, שאיתם נפגשנו לעתים מזומנות, במיוחד בערבי חגים ובחופשות מביה"ס. אמנם אבי כתב ספר מרתק על משפחתו "בשוב בנים לגבולם", בכל זאת, הייתי רוצה לשמוע ממנו עוד סיפורים. כי כשרון הסיפור שלו היה מדהים, והעברית - לעילא ולעילא.

- מה אתם מאחלים לגבים?

יגאל: שתדע לצאת מה"תקיעות" הנוכחית, למצוא בהידברות פתרון מקובל על רוב מוחלט של החברים. חשוב מאוד להקפיד, שלא ידרסו את הוותיקים ואת החלשים, כפי שקרה, לצערי, בהרבה קיבוצים שהופרטו לדעת.

יעל: שתהיה צמיחה דמוגרפית וצמיחה כלכלית.

- מה אתם מאחלים לעצמכם?

יגאל ויעל: בריאות, קשרים טובים במשפחה ועם הסביבה.

- מצטרפת לברכה ומודה לכם על ששיתפתם אותנו בסיפורכם וחלקתם איתנו מחשבותיכם.

מילה טובה

כבר שנים הבנים שלנו (חלקם כבר לא גרים בגבים, חלקם כבר הורים לילדים גדולים, ככה בשקט בשקט מארגנים מסיבת פורים שמחה ועליזה.

אתה מגיע והנה מקושט, והכיבוד על השולחנות, והמוסיקה זורמת והיין גם, ופה ושם

הופעות משעשעות וגם כמה תחפושות ראויות לציון ובעיקר - **ש-מ-ח!**

(חבל רק שחלק גדול מהחברים היותר ותיקים לא מגיע לשמח)

ולמחרת מסיבה לילדים, באמצעים לא גרנדיוזיים, בהמון מרץ וחוץ נעורים, בכיף גדול,

בכוחות מקומיים!

אז זה המקום להודות לאורי בהרב ונעה בהרב, רפאל צימבל ועמית קולטין והאחים לבית

סרי, ונטע חסון וענת טריווקס על ארגון המסיבה ולכל מי שהיה שותף ולא ידענו...

ולנעורים המתגייסים לסדר את חדר האוכל ולהרים מסיבה לילדים בניצוחו של צוות

הנעורים ושוב לנטע ולענת, ובפינות השונות מלבד בני הנעורים, אשרת וגלי ורינת ואיתן,

וקלרי ושני ואור ושאר המטפלים ואולי עוד פעם מי ששכחנו...

היה חג שמח ויפה וטוב לחגוג בגבים!

ועל כך **תודה גדולה!**

סימונה

קצרים....

החורף ממשיך, רוחות, גשם. סגרתם חלונות בסופת חול?

בגינות של בתים יש הרבה פריחה יפה עכשיו, רק להסתכל.

"יקומדי ברי", היה מוצלח מאוד, אוכל טעים ושרה שמיר הצחיקה את כולם, חדר אוכל

היה מלא גם מבוגרים, גם צעירים.

אמרו תודות **לגדי צחר** על השנים בתפקיד מרכז תרבות, באמת מגיע לו תודה!

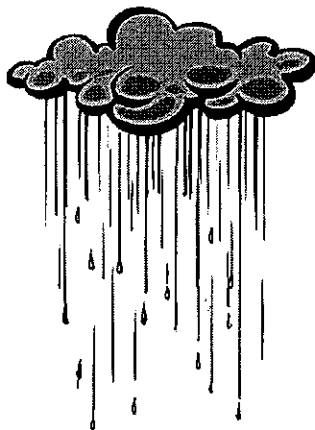
בהצלחה **לצלילה** שמחליפה אותו.

תודה רבה לבנות המארגנות

עקב מזג האוויר כנס בניס נדחה.

מי שטרם נסע לראות כלניות כדי לנסוע למושב שקודה, שם יש הכי הרבה פריחה

אדומה, לפי אלה שכן נסעו וסיפרו לי.

רק בריאות

שבת שלום

גילה

ערב קומדי בר עבר בהצלחה וזה הזמן לומר תודה.....

תודה ענקית לשרה על עיצוב חדר האוכל, על העזרה מכל הלב, עם חיוך וסבלנות אינסופית לכל בקשותינו.

תודה לכל מארגני חדר האוכל לקראת האירוע: **אלון קפלן, דרור אבוטבול, יניב חג'בי דודי רגב** שדאג למורל גבוה והביא קפה לכל הצוות תוך כדי.

תודה ונשיקות **לעופרי אידו ויותם יזרעאלי** המקסימים שהתנדבו לרחוץ את כל הכלים והכינו אותם לקראת הגשה.

תודה מיוחדת לאופות שהציבו רף גבוה מאד: **גליה, מורן, בושמת, אילנית, נעה, דורית וילנה**. היה מאוד טעים ומרשים.

תודה **ליורם** על עזרתו בקניונית.

תודה **לאיתן ושושי** על הקפרינייה הטעימה.

תודה **לגיל ואופיר** "הברמנים" על ההגשה המקצועית במהלך הערב.

תודה **ליניב** על בר הקפה. אין ספק שעם הזמן, הקפה נעשה יותר ויותר משובח תודות למקצועיות שאתה רוכש במהלך האירועים. המשך כך....

תודה **לליאת** על הפרסום והעזרה בכל דבר שצריך.

תודה **לעידודי** על העזרה בכל עניין. הידיעה שאתה נמצא בכל ארוע תמיד מרגיעה.

תודה לצוות פירוק: **שרה, זהר ניר לוי, אורנה, נטע, קלרי, מיכאל, יואל, מורן, נועה והנעורים**. אנו שמחים שהגעתם לעזור ולפרק, חלקכם כי ביקשנו והיתר התנדבו.

ידוע לנו כי פירוק האירוע היא מטלה קשה ומתישה ובכל זאת היא חלק מה"מסיבה" ואנו שמחים לדעת שתמיד יש אנשים ששמחים להושיט יד לעזרה.

ולסיום תודה לכל בית גבים על שיתוף הפעולה ועל הפרגון אנחנו שמחים שנהניתם ומקווים לראות את כולכם באירוע הבא.

ולסיום סיום מצורף מכתב תודה **לגדי** שהוקרא בערב.

להתראות בשמחות.

מירב.ק, דורית, גליה, עידו, גדי, אורית ומירב

כללי בטיחות לחג פורים

חג הפורים מתקרב ומביא איתו שמחה לרוב. אך, תחפושות תחג הססגוניות והנפצים המשמשים את הילדים כרוכים בסיכונים משמעותיים. לכן, כדי לא להשבית את השמחות החג בגלל תאונה או אסון חס וחלילה, מומלץ:

1. בעת הכנת תחפושות, יש להימנע משימוש בחומרים דליקים כגון בד סינטטי, נייר, קרטון, צמר גפן, נוצות, וכו'.
2. תחפושות קנויות תהיינה מבדים ומחומרים חסיני אש או כאלה שעברו טיפול נגד התלקחות. חפשו את התווית 562 המציינת שהתחפושת עומדת בתקן ישראלי. מומלץ לוודא שהמסכות אינן מסתירות את שדה הראייה ושהתחפושת אינן מקשות על התנועה.
3. ממומלץ להדיף תחפושות פשוטות, ללא כמויות גדולות של בד, לא רחבות מדי ולא נפוחות מדי – המקשות על התנועה החופשית של הילד. יש להימנע מתחפושות הכוללות שרוכים, חבלים וחוטים ארוכים 20 ס"מ, אשר עלולים להיכרך סביב הצוואר ולגרום לחנק.
4. נעליים גדולות ו/או לא שרוכות עלולות לגרום למעידות ולנפילות.
5. יש לוודא שצביעת חלקי גוף ופנים תיעשה אך ורק בצבעי איפור שאינם חוסמים את נקבוביות העור ואינם גורמים לאלרגיה במגע איתם.
6. בתחפושות לפעוטות יש להקפיד שהתחפושת איננה כוללת אביזרים קטנים אשר עלולים להתלש ולהגיע לפיהם של הקטנים. אין להשתמש בצעצועים ובכלי ירייה שהם העתק מדויק בגודל ובצורה של כלי ירייה אמיתיים.
7. אביזרי תחפושות, כגון חרבות, סכינים וכו', יהיו מחומרים רכים שאינם עלולים לפצוע את המשתמשים בהם.
8. אין להשתמש באביזרי ירי המעיפים כדורי פלסטיק קשית, חיצים בעלי חוד, וכו'. אסור להשתמש בתזיזים, נפצים וחומרי נפץ או אבק שריפה למיניהם, השימוש באקדחי קפצונים, פיקות וכו', אינו מומלץ. בכל מקרה אין להרשות להחזיק פיקות וקפצונים בכיס- הם עלולים להידלק. אין לירות באקדחי פיקות וקפצונים בקרבת האוזניים.
9. שימוש בתרסיסי קונפטי, ספגטי וכו' – חייב להיות במוצרים שיש עליהם סימון של מכון התקנים. אסור לכוון את התרסיס לכוון הפנים והעיניים ואין להשתמש בהם בקרבת להבה או מקור אש גלויה. זיקוקי דינור יופעלו אך ורק על ידי אדם שבידו תעודה של מפעיל זיקוקים.

כללי התנהגות במסיבה ואירועים:

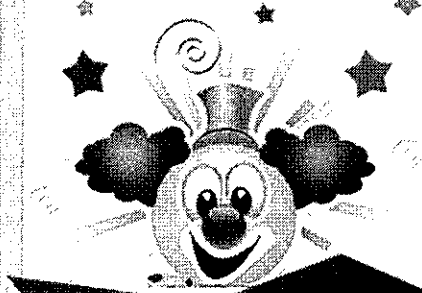
1. בעת ארגון מסיבת פורים יש לתת את הדעת ותשומת הלב למספר המשתתפים הצפוי ולייעד מקום גדול כדי למנוע צפיפות מסוכנת.
2. אין לתלות קישוטים על נורות ואביזרי חשמל.
3. יש לדאוג לדרכי מילוט פנויות ומסומנות.
4. אין לחסום מעברים ואין לנעול דלתות.
5. יש לדאוג לאמצעי כיבוי אש מתאימים כגון מטפי כיבוי וכו'.
6. יש לדאוג להימצאות ציוד עזרה ראשונה במקום.
7. ב"משלוח מנות" במיועד לבתים בהם יש ילדים קטנים יש להקפיד שלא יכילו ממתקם קטנים כגון סוכריות קטנות, פיצוחים וכו'.

חג פורים שמח

יוסף מש

ממונה בטיחות

-- ת ז כ ו ר ת --

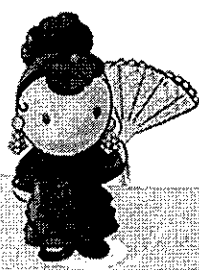
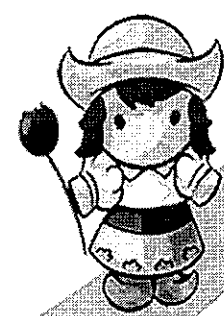
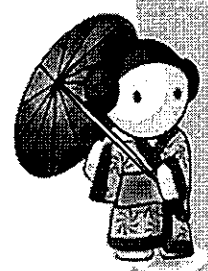
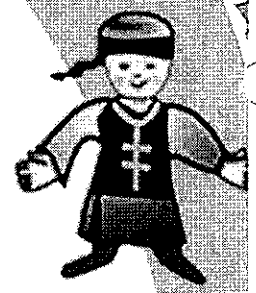

הפנינג פנאים

7.3.2012
והפעם חגיגת עמים

ב16:30 נפגש בחדר האוכל
ונצא יחד לעדלאידע בינלאומית
עם הפתעות ומוסיקה עולמית

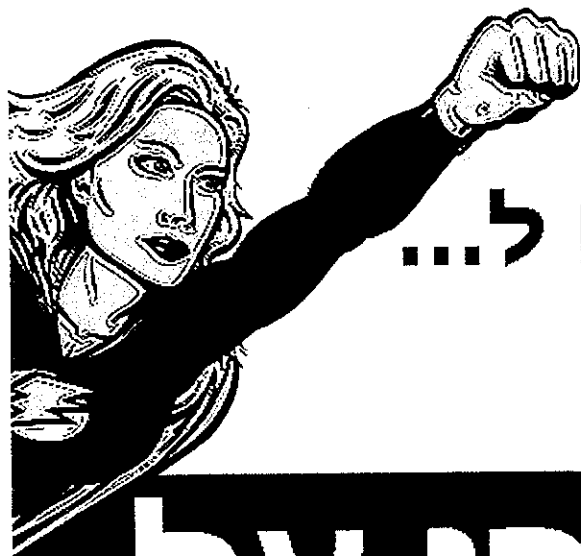
נשוב להצגה,
ביתנים טשאי פרסים,
ארוחת ערב והרקדה!
נתראה!

פורים 2012

שישי | 16.3.2012

והשנה מתחפשים ל...

גיבורי על
וגיבורים בכלל

29 בפברואר 2012

תעו"ז לחודשי מעבר: (מרץ, אפריל, מאי ויוני)

שפל	06:00	עד-	00:00	מ-	ימי א' עד ה':	
פסגה	20:00	עד-	06:00	מ-		
גבע	22:00	עד-	20:00	מ-		
שפל	24:00	עד-	22:00	מ-		
גבע	20:00	עד-	06:00	מ-	ימי שישי וערבי חג:	
שפל				שאר היממה		
גבע	21:00	עד-	17:00	מ-	ימי שבת וחג:	
שפל				שאר היממה		

